

№ 2 October'19 (177)

VAGANT

ОРГАН ЧНУ ІМ. ПЕТРА МОГИЛИ

**Джокер – харизматичний
злочин чи
психічнохворий клоун?**

Читайте на ст. 8-9

**Могилянський «Profifest»:
як пройшов день
відкритих дверей в ЧНУ ім.
Петра Могили**

Читайте на ст. 4

**Могилянський шабаш: як
святкували Хелловін
студенти ЧНУ ім. Петра
Могили**

Читайте на ст. 5

**Цирк – розвага чи
знущання?**

Читайте на ст. 15

У цьому номері читайте:

• Про головне.....	2
• Новини:	
У Могилянці відбувся футбольний матч «Ми єдині як футбольна команда».....	3
Форум мереж ЄС та Єврошкіл України.....	3
Могилянський Профі-фест.....	4
Презентація результатів першого року модуля проекту Жана Моне.....	4
Могилянський шабаш.....	5
Студенти та викладачі ЧНУ ім. Петра Могили вакцинувалися від дифтерії та правцю.....	6
• Интерв'ю:	
Интерв'ю з викладачем: Анна Шевченко.....	6
Вікторія Батузова про ГО «Молодіжна асоціація юристів»..	7
• Спецпроект «Поговоримо про кіно»:	
Джокер: харизматичний злодій чи психічнохворий клоун?.....	8-9
Гра з вадами.....	10
Забудь про вбивцю.....	10
• Корисно студенту:	
Стипендіальні програми та стажування за кордоном.....	11
Зміни у виплаті стипендій.....	12
Про секцію з футболу.....	12
• Цікаво про:	
6 порад від спікерів TEDxYouth Kyiv «Як не опускати руки».....	13
Подорож за освітньою програмою до Болгарії.....	13
Цирк – розвага чи знущання?..	15
• Враження:	
Збережися зараз. Далі чити не працюють.....	16

• Про головне

• **1 жовтня** – культурно-мистецький центр ЧНУ ім. Петра Могили організував концертну програму для ветеранів ДП «Миколаївський суднобудівний завод» до Міжнародного дня людей похилого віку.

• **2 жовтня** – президент України Володимир Зеленський присвоїв державну нагороду студентці Факультету фізичного виховання та спорту ЧНУ ім. Петра Могили Ганні Антикало. Медалями «За працю і звитягу» нагородили Анну Антикало та її тренера Володимира Москаленка.

• **3-4 жовтня** – студенти Факультету комп'ютерних наук ЧНУ ім. Петра Могили взяли участь у Другому форумі регіонів України та Білорусі, що проходив у м. Житомирі.

• **5 жовтня** – пройшла зустріч студентів-філологів з віце-президентом Асоціації болгар України Світланою Драгневою.

• **8 жовтня** – на базі Центру соціально-психологічної підтримки, професійного розвитку та сприяння працевлаштуванню ЧНУ ім. Петра Могили відбулось відкриття навчальних курсів для студентів-волонтерів профорієнтологів.

• **10 жовтня** – у Вченій раді ЧНУ ім. Петра Могили відбулась презентація результатів першого року модуля проекту Жана Моне. Модуль «Кращі Європейські практики з водної безпеки задля досягнення цілей сталого розвитку» стартував в Могилянці ще у вересні минулого року. Це один з перших європейських навчальних курсів, що діє в Могилянці з метою підвищення професійної підготовки майбутніх фахівців в галузі екології.

• **11 жовтня** – в актовій залі ЧНУ ім. Петра Могили відбувся безкоштовний показ документальної вистави «Майбутнє Європи».

• **15 жовтня** – в актовій залі ЧНУ ім. Петра Могили відбулась посвята у першокурсники студентів Медичного інституту.

• **16 жовтня** – на стадіоні водноспортивної бази ЧНУ ім. Петра Могили

відбувся футбольний матч «Ми єдині як футбольна команда». Захід проходив у рамках всесвітньої акції тижня активних дій проти дискримінації #FootballPeople-2019. У матчі були залучені місцеві студенти та студенти-іноземці, які навчаються в Медичному інституті ЧНУ ім. Петра Могили.

• **17-18 жовтня** – пройшла IV Міжнародна науково-практична конференція з міжнародною участю «Проблеми, досягнення та перспективи розвитку медико-біологічних і спортивних наук».

• **17 жовтня** – у приміщенні читальної зали Філологічної бібліотеки ЧНУ ім. Петра Могили відбулась зустріч із миколаївською поетесою Галиною Запороженченко «Я знаю – Україна є і буде!». Зустріч була пронизана патріотичними мотивами та любов'ю до рідної країни.

• **18 жовтня** – в актовій залі ЧНУ ім. Петра Могили відбулась відкрита лекція Марічки Паплаускайте – співзасновниці The Ukrainians та головної редакторки Reporters.

• **18 жовтня** – пройшла Велика профорієнтаційна гра «Your start» для учнів 11-х класів, організована і проведена кафедрою соціальної роботи, управління і педагогіки. Метою проведення Великої гри «Your start» є стимулювання творчого самовдосконалення, ознайомлення з основними психологічними та моральними засадами безпечного перебування в Інтернеті, сприяння професійному самовизначенню та набуттю практичних навичок для різних галузей суспільного життя учнівської молоді.

• **22 жовтня** – в актовій залі відбулось нагородження волонтерів університету «Лінія активних». Саме із цього свята розпочинається нова традиція закладу – заохочення активних студентів.

• **23 жовтня** – відбулось відкриття виставки Ольги Артим – живописиці, членкині Національної Співки художників України. Ольга Артим працює у техніці олійного живопису. Особливої майстерності авторка досягла у натюрмортах та портретах, які й було представлено в Могилянській галереї.

• **23 жовтня** – викладачі ЧНУ ім. Петра Могили взяли участь у заході «День кар'єри» для учнів 8-11 класів Єланецького району.

У Могилянці відбувся футбольний матч «Ми єдині як футбольна команда»

16 жовтня 2019 року на стадіоні водноспортивної бази ЧНУ ім. Петра Могили відбувся футбольний матч «Ми єдині як футбольна команда». Захід проходить у рамках всесвітньої акції Тижня активних дій проти дискримінації #FootballPeople-2019. У матчі залучені місцеві студенти та студенти-іноземці, які навчаються в Медичному інституті ЧНУ ім. Петра Могили.

Захід проводиться за підтримки ГО «Майстерня добра», факультету фізичного виховання та спорту, центру соціально-психологічної підтримки, професійного розвитку та сприяння працевлаштуванню та медичного інституту.

«Наш матч відбувається під гаслом «Ми єдині як футбольна команда», адже це захід-інтеграція студентів-іноземців до місцевого студентського середовища.

Такий захід є профілактикою дискримінації, тому що усі студенти таким чином можуть познайомитися, знайти спільну мову, а також бути більш відкритими та щирими. Це один з багатьох заходів, що проводяться

Партенадзе.

Цього року ГО «Майстерня добра» реалізувала проєкт «Миколаїв – місто рівності», учасники якого разом зі студентами, які брали участь у проєкті ГО «Майстерня добра» «Speaking club», розробили проєкт проведення заходу до всесвітньої акції. Також неабияку подяку у проведенні та організації матчу висловили викладачу кафедри спортивних дисциплін Геннадію Курасі та викладачу кафедри олімпійського та професійного спорту Оксані Петренко.

Підтримати гравців завітали студенти спеціальностей «Соціальна робота», «Медицина» та «Фізична культура і спорт». Після закінчення матчу усі учасники отримали гра-

нашим університетом у цьому напрямі», – зазначає психолог Центру соціально-психологічної підтримки ЧНУ ім. Петра Могили Оксана

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

Фахівці інформаційного центру ЄС ЧНУ ім. Петра Могили відвідали Форум мереж ЄС та Єврошкіл України

Як повідомив координатор Інформаційного центру ЄС, що діє на базі ЧНУ імені Петра Могили, професор Михайло Багмет, 3-4 жовтня у м. Києві відбувся Форум мереж ЄС та Єврошкіл України. Метою зібрання стало ознайомлення євроінтеграційних активістів з останніми подіями у сфері відносин ЄС та України, доведення інформації про нагромадження власних досвідів та налагодження творчої співпраці з колегами з різних регіонів.

Серед модераторів найбільш цікавими були виступи Його Високоповажності Посла, Голови Представництва

Європейського Союзу в Україні Матті Маасікаса, Міністра освіти і науки України Ганни Новосад, Міністра культури, молоді та спорту України Володимира Бородянського та таких офіційних осіб від Представництва ЄС в Україні: Вікторії Давидової, Ірини Дибі, Ірини Стаднійчук, Лесі Шевченко, Катерини Юдіної та інших.

У роботі Форуму активну участь взяла провідний фахівець, документаліст Інформаційного Центру ЄС, що діє на базі ЧНУ імені Петра Могили, Анна Гаркуша, яку, до речі, за якісну підготовку інформаційного звіту було відзначено відповідним сертифікатом.

Відрадно те, що на Форумі мереж ЄС неодноразово позитивно відзначалася євроінтеграційна діяльність на-

• Новини

шого університету, а ректору, доктору технічних наук, професору Леоніду Клименку було урочисто вручено письмову Подяку з підписом голови Представництва Європейського Союзу в Україні.

У цей же час надійшла ще одна приємна новина з Києва: Рада національних спільнот України, яку

очолює заслужений діяч культури України Ашот Аванесян, напередодні Всеукраїнського фестивалю національних культур «Дружба» відзначила Грамотою ректора ЧНУ імені Петра Могили Леоніда Клименка. Почесну нагороду вручили голова Миколаївської обласної ради Вікторія Москаленко і голова ради старійшин національних

товариств Миколаївської області Мурат Каймарзов, які зазначили важливий внесок університету у збереження національного миру й злагоді в Україні та у євроатлантичний розвиток етнічних спільнот у Миколаївській області.

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

Могилянський «Profi-fest»: як пройшов день відкритих дверей в ЧНУ ім. Петра Могили

28 вересня ЧНУ ім. Петра Могили провів День відкритих дверей нового формату – Могилянський «Profi-fest».

З самого ранку школярі проходили

реєстрацію, після якої мали змогу відвідати експрес-екскурсію університетом. Офіційна частина заходу відбулась в актовій залі, де організатор Ганна Норд привітала майбутніх абітурієнтів. Далі з вітальним словом виступив ректор ЧНУ ім. Петра Могили Леонід Клименко, який розповів про переваги вступу до Могилянки, правила «Вступу-2020» та відповів на запитання школярів. Відповідальний секретар Приймальної комісії ЧНУ ім. Петра Могили Анна Алексеева виступила з презентацією «7 кроків до вступу в Могилянку».

Після офіційної частини кожен факультет та інститут влаштував насичені інтерактивні презентації спеціальностей. Наприклад, Інститут філології ознайомив школярів зі своїми спеціальностями через театралізоване дійство з Шекспіром, Гете та іншими філологічними постатями. А Медичний інститут продемонстрував можливості освітнього простору та дав змогу школярам попрацювати із новітнім обладнанням.

Окрім презентацій спеціальностей у внутрішньому дворіку Моги-

лянки працювали інтерактивні тематичні локації. Школярі мали змогу керувати дронами, взяти участь у судовому засіданні, відчуті себе президентом України 2039 року, стати учасником реконструкції історичних подій, відвідати справжню телестудію та спробувати себе в ролі телеведучого або телеоператора, потренуватися в синхронному перекладі, спілкуючись з іноземцями та застосовуючи сучасне перекладацьке обладнання, взяти участь в економічних іграх, попрацювати на сучасному медичному обладнанні, скористатися професійним обладнанням геодезиста, визначити вміст нітратів в овочах і фруктах, стати учасником майстер-класів із зумби або боротьби тощо.

Ідальню переобладнали у затишну лаундж-зону, де школярі мали змогу поспілкуватися зі студентами та розважитись настільними іграми. Увесь день працювали консультаційні пункти Приймальної комісії університету, до яких мав змогу звернутись із запитаннями кожен охочий.

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

Презентація результатів першого року модуля проекту Жана Моне

У Вченій раді ЧНУ ім. Петра Могили 10 жовтня відбулась презентація результатів першого року модуля проекту Жана Моне.

Проект Програми ЕРАЗМУС+ Жана Моне Модуль «Кращі Європейські практики з водної безпеки задля досягнення цілей сталого розвитку» стартував в Могилянці ще у вересні минулого року. Це один з перших єв-

ропейських навчальних курсів, що діє в Могилянці з метою підвищення професійної підготовки майбутніх фахівців в галузі екології.

Протягом року представники Модуля провели чимало заходів. У рамках проекту була організована Міжнародна Літня Школа, учасники якої отримали сертифікати після її проходження. Також сертифікати вручили слухачам,

які успішно склали модуль «Кращі Європейські практики з водної безпеки задля досягнення цілей сталого розвитку». Модуль складався з циклу лекцій, семінарських занять та підсумкового іспиту. Серед іншого учасники проекту неодноразово брали участь в телевізійних програмах, спрямованих на просвітницьку діяльність та популяризацію проекту.

• Новини

Доктор педагогічних наук, професор кафедри екології Медичного інституту ЧНУ імені Петра Могили та координатор проекту Олена Мітрасова розповіла, що під час першого року реалізації проекту траплялось чимало труднощів, адже для кафедри екології Могилянки це був перший досвід реалізації такого проекту.

«Загалом перший рік, на наш погляд, був складний, але успішний. Тому що ми набрали близько

ста учасників, які мали змогу бути слухачами та безпосередньо брати участь як у навчанні, так і в дослідженнях», – коментує Олена Мітрасова.

Реалізація проекту Жана Моне розрахована на три роки. Попри те, що модуль орієнтований на екологів, до заходу можуть долучитися усі охочі, звернувшись безпосередньо до координатора проекту Олени Мітрасової або на кафедру екології ЧНУ ім. Петра Могили.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

Могилянський шабаш: як святкували Хелловін студенти ЧНУ ім. Петра Могили

31 жовтня в ЧНУ ім. Петра Могили відбулось святкування Хелловіну. Захід організовано Центром соціально-психологічної підтримки, професійного розвитку та сприяння працевлаштуванню ЧНУ ім. Петра Могили.

Хелловін також називають Днем усіх святих і святкують у ніч на 1 листопада. Традиція вшановувати дух померлих родичів прийшла з Ірландії, водночас у США свято вважають одним із найпопулярніших – поряд з Різдом.

Під час святкування Хелловіну ірландські діти одягали страшні маски, аби налякати дорослих, випрошуючи таким чином у них цукерки. Фраза, яку промовляють юні вимагачі солод-

кого, «Цукерки або смерть» (Trick-or-treat) насправді стала легендарною вже у 20 столітті – її вперше почали вживати з 1934 року в США. Літературно його можна перекласти як жарт або пригостання, що вказують на жартівливу погрозу зашкодити, якщо госпо-

дар не поділиться солодощами.

Для того, аби завітати на «Могилянський шабаш», студентам необхідно було принести тематичні смаколики, які слугували перепусткою. Студенти були одягнені у костюми, пов'язані з потойбічними створіннями або фільмами жахів. У страхітливих об-

разах Хеловіну переважають чорні й помаранчеві кольори – символи ночі та пекельного вогню.

На гостей свята чекали тематичні фотозони та локації, виступи студентів, перегляд кінострічки, конкурс «Потойбічної краси», конкурс на найтематичнішу та найсмачнішу страву «Жах як смачно» тощо.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

У ЧНУ ім. Петра Могили студенти та співробітники пройшли вакцинацію від дифтерії і правця

Лише за останній тиждень в Україні дифтерію виявили майже у двох десятків людей. Чотири тисячі осіб зробили щеплення проти дифтерії в Ужгороді лише за чотири дні. Такий бум на щеплення викликало те, що минулого тижня в Ужгороді з цим захворюванням ушпиталили 15 іноземних студентів. Також випадки інфікування були зареєстровані у Київській області.

Дифтерія – це гостре інфекційне захворювання дихальних шляхів.

Дифтерія найчасті-

ше проявляється утворенням щільної плівки та набряку слизових оболо-

нок, що блокує дихальні шляхи. Може призвести до смерті.

Правець – це гостре інфекційне захворювання, що виникає в результаті дії токсину на нервову систему. Можна інфікуватися збудником правця через рану або поріз, внаслідок укусів тварин чи травмування гострими предметами, уламками деревини.

За даними CDC, 99% людей, що мають щеплення від дифтерії, не хворіють. Імунізація від усіх хвороб, за даними ВООЗ, запобігає 2-3 млн смертей у світі щороку, а ще 1,5 млн людей можна врятувати, якщо охоплення щепленнями збільшиться.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

• **Інтерв'ю**

Інтерв'ю з викладачем: Анна Шевченко

Буває у вас таке: сидите на парі, викладач щось розповідає, а ви починаєте думати про зовсім інше? Ну, наприклад, як ця людина почала викладати, що її надихає, що найбільше подобається у своїй професії. Якщо так, вам буде цікаво почитати цикл наших статей про викладачів і їхню нелегку працю.

На запитання відповідає викладач кафедри англійської філології Анна Олександрівна Шевченко.

– Яку дисципліну Ви викладаєте?

Цього року я викладаю дисципліну, яка називається «Американський спосіб життя». Це нова дисципліна. Вона була вибірковою. Минулого року перший курс її сам обрав. Вона повністю розроблена за новими вимогами, містить новітні матеріали. Теми збігаються з темами основного предмету (практика англійської мови) у студентів філологів, щоб вони могли використовувати одну й ту саму лексику на двох предметах і тим самим краще її запам'ятовували й усвідомлювали.

Окрім цього, я викладаю фонетику англійської мови на другому курсі.

– Чому обрали для себе професію викладача? Ви вирішили це ще в дитинстві чи прийшли до цього з часом?

Це рішення точно прийшло з часом. Поки я навчалась, взагалі не збиралась бути вчителем чи викладачем. Але потім, навчаючись на магістратурі, надійшла пропозиція спробувати викладати на курсах. Я погодилася, адже це було після пар і я не пропускала заняття. Мені дуже сподобалося. Я працювала з дітками. Ми активно спілкувалися, грали, вчили нові слова, писали, малювали. З того часу я захотіла спробувати себе в ролі викладача. Але зі студентами все по-іншому. Я відчуваю, що це більш продуктивно, бачу результати нашої спільної роботи. Це те, заради чого працюють викладачі.

– Що найбільше подобається у Вашій професії?

Спочатку скажу, що подобається найменше. Не дуже люблю переви-

• Інтерв'ю

ряти твори, які пишуть студенти. Тому що бачиш, що їх часто пишуть «без душі», як то кажуть. Написано, бо треба. Хоча намагаюся давати цікаві теми, щоб студенти замислилися над чимось «високим». Найбільше подобається спілкування, яке відбувається на парах. Минулого року я викладала практику англійської мови, де студенти мали можливість тренувати своє усне мовлення і висловлювати власні думки. Думаю, викладати практику англійської мови дуже важливо, адже саме на цій парі студенти діляться чимось приватним. Тому, мабуть, мені найбільше подобається викладати практику.

– Що Вас надихає?

Дуже надихає, коли розповідаєш про свої враження від книги чи фільму, група цим зацікавлюється і потім саме ця тема з'являється у деяких заявах на курсову роботу. Це досить приємно.

Все це трапляється випадково. Студенти ставлять багато запитань, а я їм раджу, що можна про це почитати або подивитися. Ще приємніше, коли студенти приходять і у захваті розповідають, яка це класна книга або фільм.

Бліц-опитування

1. Кафедра чи аудиторія?

Однаково комфортно і на кафедрі, і в аудиторії. Оскільки мета викладання – це навчання студентів (не те, що більш комфортно), тому аудиторія, бо саме там проходить основний процес комунікації.

2. Непідготовлений чи відсутній студент?

Відсутній. Тому що той, хто відсутній за станом здоров'я, має можливість відпрацювати, а не підготовлений отримувє двійку.

3. Зимовка чи літня сесія?

Літня. Адже там ціле літо попереду.

4. Конспект чи усна відповідь?

Конспект можна списати. Це не є доказом знань. Усна відповідь студента показує його справжній рівень знань.

5. Теорія чи практика?

Практика. Теорію можна добре знати, але не вміти її застосовувати. А практика – це мета і результат нашого навчання.

6. Від природи обдарований чи працюючий студент?

Часто обдаровані студенти ліниві. Вони знають, що можуть дозволити собі не готуватися і зробити все перед парою або навіть на парі. І це дуже видно. Але якщо вони хоч трохи будуть готуватися вдома, результат буде неперевершений. Ті, хто наполегливо працюють, досягають набагато вищих результатів. Тому це більш цінно.

Вікторія Дорошко

Студентка ЧНУ ім. Петра Могили створила власну ГО «Молодіжна асоціація юристів»

Студентка 4 курсу Юридичного факультету ЧНУ ім. Петра Могили Вікторія Батузова створила власну ГО «Молодіжна асоціація юристів». Про зареєстровану ГО дівчина повідомила на своїй сторінці у Фейсбук 19 вересня 2019 року. Ми поспілкувалися з Вікторією та дізналися трохи більше про діяльність організації.

– Як виникла ідея створення організації?

Насамперед ідея створення ГО виникла тоді, коли я побачила проблему невідомості молоді у розбудові нашої демократичної та правової держави. Мені хотілось зробити щось своє, зробити свій вклад у розвиток нашої молоді. Перш за все, я хочу розвиватися, розширювати свої знання, навички, уміння. Моє захоплення юриспруденцією мало вагомий вплив у створенні ГО «Молодіжна асоціація юристів», адже моя майбутня професія є витонченою ланкою між іншими професіями.

– Чим буде займатися ГО «Молодіжна асоціація юристів» загалом? Розкажіть про план дій найближчим часом?

Головною метою є активізація участі молоді у розбудові сучасного громадянського суспільства, діяльності на рівні громади міста, області, України, набуття соціального досвіду. Найближчим часом хотілось провести тренінги та семінари разом з Головним територіальним управлінням юстиції у Миколаївській області, юристами, адвокатами, політичними діячами.

– Хто може стати членом організації?

Членом організації може стати як студент, так і фахівець у галузі права.

– Де можна буде ознайомитися з інформацією про діяльність організації?

Уся інформація буде оприлюднюватися у ЗМІ, Фейсбуці. Якщо будуть виникати питання, безпосередньо звертатись до мене. Я залюбки відповім на питання та розкажу про діяльність організації детальніше.

Вітаємо Вікторію та бажаємо

успіхів у діяльності ГО «Молодіжна асоціація юристів».

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

Поговоримо про кіно

Джокер: харизматичний злодій

Величезний ажіотаж отримав новий фільм про славнозвісного антагоніста – Джокера. Режисер Тодд Філіпс показав передісторію становлення харизматичного злодія. Вдала реклама зробила свою справу, і зараз про цю картину не говорить тільки лінивий або той, хто ще його не дивився. Досі вагаєтесь? Думаєте, бути чи не бути? Я спробую вам у цьому допомогти. Даваймо проаналізуємо головні претензії глядачів і критиків.

Претензія №1: Не вистачило матеріалу з коміксів та екшену.

У мене для вас погана новина – Бетмена не буде. Взагалі. Головна помилка – необізнаність. Ви йдете на фільм (або просто дивитесь його вдома), але навіть не розумієте суті. Переглянувши трейлер можна зрозуміти, що фільм знятий не за мотивами коміксів. З них взяли тільки персонажа. Бетмен у відпустці. Це не супергеройський бойовик, бо жанр – психологічна драма (перша частина фільму чудово це показує), психологічний трилер (друга частина фільму).

Претензія №2: Не вистачило динаміки у першій частині.

Це художній прийом контрасту. Ми занурюємося у внутрішній світ героя, аби зрозуміти причини його божевілья. Тому в першій частині глядачі вивчають персонажа, відчують біль Джокера та розуміють ті проблеми, з якими він зіштовхнувся. Динамічних кадрів вистачало, проте головний акцент був на емоційному стані та духовних переживаннях.

Претензія №3. Занадто прямолінійно.

Ні. Ні. І ще раз ні. Є епізоди, які мають суттєве значення, вони доводять роздвоєність особистості. Чи просто так він заліз у холодильник?

Чи даремно нам показували його записник? До чого його ілюзії про кохання? Приглядайтеся уважно, бо деякі деталі мають суперечливе і двояке значення. Таких сцен достатньо. І взагалі сюжетні лінії досить гострі та заплутані, вони тримають в напрузі до кінця.

Претензія №4: Пропаганда насилля і жорстокості.

Автори кінострічки хотіли показати психологічні травми, постійне цькування, ганебну байдужість соціуму і те, що призвело до цього. Звичайно, має бути вікове обмеження, можливо, навіть 18+, а не 16+. Але кожна людина при здоровому глузді має зрозуміти причинно-наслідковий зв'язок і те, що всі ми занадто взаємопов'язані.

Претензія №5: Очікували іншого.

Ми всі індивідуальні й догодити кожному глядачеві неможливо, бо він має власне бачення. Проте говорити, що картина не виправдала ваших очікувань – «не дуже аргументований аргумент». Хіба якщо ви йшли на комедію, а отримали драму.

Звичайно, кінострічка має свої

недоліки і розрахована далеко не на кожного. Ви можете не побачити того анархіста, якого знаєте. Ви не побачите лідера, вас може заплутати кількість другорядних сюжетних ліній, вам буде не вистачати суперника, ви будете переконувати себе, що Джокер Хіта Леджера був кращим (хоч не доречно порівнювати)... Ви знайдете ще інші недоліки, я певна, бо ваше критичне мислення не вгамується інакше.

Попри все, це абсолютно нова екранізація, це перший фільм, присвячений супернику Бетмена, це та нерозмальована частина обличчя містера Джея, яку ще досі ми не бачили (точніше, одна із запропонованих сценарістами версій, бо в першоджерелі цього немає). Це людина, яка не тільки сміється, але й танцює, яка починає жити свободою у власному світі без правил. То хто ж він насправді? Ви це зможете вирішити самостійно, якщо надумаєте «бути». Вибір за вами, та пам'ятайте, що головна кіносенсація 2019 року може пройти повз вас.

Юлія Авраменко

Поговоримо про кіно

чи психічнохворий клоун?

«Джокер» – чарівна драма, соціальна притча і кепський фільм за екшен-коміксами про суперлюдей. Образ убивчого і жорстокого блязня, який безкінечно воює з темним рицарем Бетменом, знайомий величезній кількості людей – роки популяризації коміксів міцно застигли в маскультурі. Ось тільки нова картина Тодда Філіпса про психічнохворого клоуна в масову культуру увійшла впевнено, хоча і хитаючись під вагою прихованих сенсів і значень про людину, її місце в суспільстві, природу душевного жаху і, найголовніше, про витоки зла. Чималу частку слави фільм звісно отримав – він став найбільш касовим у США за перші вихідні після виходу у світ. Проте питання щодо місця картини, витриманої в навколоробдвейській манері, у популярній культурі залишається відкритим. Фільм справді глибокий, частково цікавий і об'єктивно потрібний бідолашньому Джокеру, який з 1940 року подорожує створеними світами без чіткої історії походження, без – як прийнято говорити серед кіноманів і

тих, хто хоче бути на них схожими – оріджина героя. І все ж таки усьому свій час.

Насамперед хочу чесно зазначити, що очікував від фільму більшого. Ні, я не про спецефекти або оголених людей, я кажу про передісторію. У головах людей, навіть малознайомих із творами кінокомпанії DC, чітко вимальовується образ неврівноваженого, здатного вбити за недобрий погляд чи заради фокусу з олівцем. Режисер у свою чергу, – і я клянусь, що це єдиний і малозначний спойлер, який я собі дозволю, – презентує з першої хвилини вже хворого душевно героя. Ще без злого вишікіру, бажання вбивати, але стовідсотково вже хворого. І чого ж це я раз за разом згадую у роздумах понівечену психіку героя? Таким чином я намагаюся плавно, наскільки це можливо, підібратись до однієї з основних тем фільму.

Я не буду порушувати неосяжні і складні теми інклюзивності в теперішньому суспільстві – занадто пишномовно, а лише спробую натякнути на вже згадані раніше джерела злого. Автор

частково пояснює історію появи Джокера через ставлення світу до психічнохворих. Не до «чокнутих», «з прибабахом» або «с придурью», а саме до психічнохворих. Єдиним персонажем у картині, який розуміє всі тягари подібних захворювань, є людина і сама

ційної вади. Це до жаху лякає емоційного глядача. Саме неприйняття, відторгнення і ненависть дзеркально відбиваються в біографії героя, і вони, момент за моментом, створюють вже відомого нам шаленого клоуна.

Сольник Джокера, як мені здалося, не лише про самого героя коміксу, а і про причину й наслідки у відносинах у суспільстві. У найбільш широкому розумінні. Ця драма ввібрала в себе біль людей, яким не знайшлося місця серед нас, «нормальних» і зобразила абсурдні наслідки згубного впливу нетерпимості у скаліченій обставинами посмішці чоловіка. Саме тому я не можу радити йти на «Джокера» в кіно.

Сюжет безапеляційно прямолінійний, без серйозних «вивертів», не може стати тим емоційним батоном, що підстобує купувати квиток у плямкючому попкорном та колою кінотеатрі. Гра головного актора Хоакіна Фенікса відмінна, проте чи може виключно харизматична гра змусити глядача отримати задоволення? Я не знаю. Знаю точно, що на фільм, знятий за коміксами, йдуть заради боротьби, екшена та вибухів – бо для цього вони і створені. Я боягузливо заховаюсь під ширмою невизначеності і тишком-нишком режую, що не маю уяви, чи повинні чоловік чи жінка, виснажені працею, відвідати цей фільм заради популяризації проблем людства, коли у кіно йде «Двійник», де воюють клони з великими стволами.

Я лише зі смиренністю прошу вчитатися в думку критика, що замахнувся на картину, позитивно сприйняту глядачем Канн, і вирішити самим – заради чого потрібно йти і псувати зір широкоформатним екраном.

Валентин Молдован

Гра з вадами

Брудно. Гидко. Страшно. Проте не настільки, щоб звернути з дороги. Цікавість перемагає бридкість та відразу. Цим шляхом ти не забрудниш свої нові черевики або білосніжні шкарпетки. Більш того, швидше за все, ти оновишся душею та мозком. Нічого не зрозуміло? Вітаю, ти у жанрі психологічного трилеру.

Ці фільми не про гору трупів, ріки крові та жорстокість. Це про твої фобії та їх візуалізацію. Ба-більше, будь-який сюжет з цього жанру розробляється з урахуванням людської психіки.

Чому ці картини не залишають байдужими кіноманів та кінокритиків? Річ у тім, що згідно з науковими дослідженнями, 97% людей мають страхи. Ми на підсвідомому рівні хочемо дізнатись більше про психологічні проблеми або фобії інших.

У цих фільмах ти не знайдеш потойбічну силу, всі страшні звірі – люди. Їх дії дивні, часто збочені. Те, що живе на екрані, викликає паніку, але не настільки, щоб взяти та вимкнути або промотати фільм. Ти захоплено вдивляєшся в збочення та моральний бруд.

Доводиш собі свою ж адекватність, правильність життєвого вибору.

Прямо порційно розвиваються нові фобії, психічні відхилення та жанр психологічного трилеру. Тісний взаємозв'язок з реальністю та межею неадекватності, антиутопії змушує очистити твій мозок і тіло.

Ти тепер новий, як після сповіді. Життя заграло новими фарбами та смаками. Хочеш творити, робити, дихати, ловити кожну секунду та хвилину. Відчувати її.

Під час перегляду або після ти фізично відчуваєш, як працює твоя думка. Вона тепер володар твого мозку. Незбалансований емоційний стан героїв, який приводить до неочікуваних

поворотів у картині та альтернативний фінал – смачно, ново, яскраво.

Є один мінус: трохи відчувається присмак бридкості, але ти від нього вже залежиш, ти попросиш ще. І ще. І ще трохи.

Тому, тримайте ТОП-3 фільми жанру психоло-

гічного трилеру:

1. Острів проклятих. Брехня, містика та зникла пацієнтка закритої психіатричної лікарні для злочинців приведуть на острів двох американських судових виконавців. Несподіваний фінал, де кожен глядач буде сумніватися до кінця щодо своєї адекватності та вирішить загадку фільму по-різному. Маленька порада – перед переглядом не варто читати чужі рецензії та відгуки.

2. Експеримент. Гадаєте, що жорстокість у цивілізованому світі є недовірливою та неприйнятною? Ви помиляєтесь, бо влада змінює, навіть фейкова. Кожного дня оберти звірства будуть на межі. Фільм на реальних подіях, що лякає ще більше.

3. Спліт. У вашому мозкові 23 особи, треба їх помирити задля однієї цілі – пробудження 24-ї особистості. Так живе наш герой – Кевін. З особливим задоволенням викрадає трьох дівчат та починає вести страшну гру, фінал якої невідомий навіть йому.

Вікторія Єрмолова

Забудь про вбивцю

Єдва види серіалів детективного жанру: одні дозволяють глядачу розгадати головну загадку ще на середині розповіді, а інші змушують ледь не кожні десять хвилин вигукувати «Що тут в біса відбувається?». Не скажу, що якісь з них гірші чи кращі,

бо всіх їх переплунули ті детективи, де вбивства та злочинці виступають лиш тлом для драми між головними героями. Якщо ви фанат детективних історій, думаю, вам на думку вже спало кілька таких. А як ні, давайте це виправляти, причому не банальними

через їх популярність «Шерлоками» чи детективними мильними операми на сім сезонів, а якісними серіалами, про які ви могли і не чути.

1. «Справжній детектив», а точніше – аж три. Саме стільки сезонів серіалу, кожен з яких має свої історію

• Спецпроект

та героїв, з'явився з легкої руки сценариста Ніка Піццолато. Я поки переглянула лише перший сезон, а це вісім майже годинних серій. Кожна з них має глибокий смак життєвої драми двох досвідчених детективів, приперчений полюваннями на серійного маніяка. Якщо ви хочете не тільки розгадки нестандартних злочинів, а й розповіді про спокуту гріхів і п'ятому всередині кожної людини, заплануйте на вихідні перегляд цього серіалу.

2. «Фарго» – в три рази більше драми і екшену. Так само три сезони і три різні історії, які творці серіалу позиціонують як зняті на основі реальних подій. Переглянула всі від заставки і до титрів і ні разу не пожалувала. Що цікаво, головні герої в них – далеко не детективи чи поліцейські, а саме вбивці. При чому в більшості випадків вони – звичайні жителі невеликого містечка Фарго. А які життєві перипетії штовхають їх на криваві злочини, подивіться самі. Не пожалкуєте.

3. «Міст» поступово переводить нас від американського до європейського детективу, який має більш стандартну побудову, проте насичений скандинавським колоритом. Кожен із чотирьох сезонів зав'язаний на вбивстві, від якого ви якщо не жакнетесь,

то точно здивуєтеся. Однак мою увагу більше утримувала постать детектива Саги Норен, яку кінокритики називають Шелдоном Купером (привіт тим, хто дивився ситком «Теорія великого вибуху») похмурого кримінального світу. Якщо вам цікаве непросте життя психічно хворої працівниці шведської поліції, яка розслідує химерні злочини, тоді мерщій до перегляду.

4. «Джо» – перший французький детективний серіал, який я переглянула. Головну роль детектива виконує Жан Рено, який особисто мені полюбився ще з фільму «Леон». Навколо нього і розгортаються сюжетні лінії восьми серій першого і... єдиного сезону. Джо в юності був злочинцем, а тепер, маючи такий досвід і тонкий розум, є ветераном паризького кримінального відділу поліції. І наче за традицією має непросте сімейне життя і психологічні проблеми. Якщо якийсь серіал і може розповісти душевну детективну історію, то це «Джо».

За законами створення ТОПів фільмів та серіалів для перегляду, тут мав бути п'ятий пункт. Однак, чи то я ще один подібний серіал не переглянула, чи його просто ще не зняли. Тож поки йду переглядати другий сезон

«Справжнього детектива», а ви обирайте собі будь-який з вищезгаданих і насолоджуйтеся.

Оксана Орсач

• Корисно студенту

Можливості для студентів: про стипендіальні програми та стажування за кордоном

З бажанням в університеті можна отримати не лише знання з обраного фаху, саме тут відкривається безліч можливостей. Однією з них є подорож до іншої країни в рамках стипендіальних програм або стажування.

Так, студенти 2019-2020 року можуть подати заявку на стипендіальну програму Heer Law Entrepreneurship Scholarship. Вона розрахована на студентів із підприємницьким складом розуму. Для отримання стипендії у розмірі 2 000 канадських доларів необхідно представити бізнес-план вже наявного або майбутнього бізнесу. Він повинен мати інтелектуальну власність.

Вимоги:

- маєте бути студентом 2019-2020 року;
- необхідно мати гарну успішність та не мати проблем у ЗВО;
- подати заявку за електронною поштою scholarship@heerlaw.com, вказати ім'я, адресу, назву університету, спеціальність та ймовірну дату випуску;
- подати бізнес-план до 31 грудня 2019 року.

Головними критеріями оцінювання є бізнес-ідея та бізнес-план із вказаною інтелектуальною власністю. Оголошення результатів відбудеться 31 січня 2020 року.

Ще однією можливістю виїхати за кордон є програми стажувань. Так

IAESTE (International Association for the Exchange of Students for Technical Experiences), що займається поширенням міжкультурного обміну країн, які спеціалізуються на науці, технологіях, інженерії та математиці. Саме за цими напрямками студенти та нещодавні випускники мають можливість стажуватись в одній із компаній в США.

Вимоги:

- не бути громадянином США;
- бути старше 18 років;
- їхати до США з ціллю пройти стажування, а не отримати статус іммігранта;
- бездоганно володіти англійською мовою;
- мати досвід за тим напрямом, який

• Корисно студенту

обрали для стажування (потрібно мати відповідну роботу або освіту протягом 6 місяців до початку стажування).

Щоб стати стажером, потрібно звернутись до регіонального представництва IAESTE в Україні та отримати більше інформації про відбір.

Можливість віддаленої роботи AppleCare College Advisor. Так, ви не поїдете за кордон, проте отримаєте чудовий досвід та можливість подальшого працевлаштування. Програма

AppleCare College Advisor – техпідтримка компанії. Таким чином можна стати частиною компанії, що відповідає за технічну підтримку. Для цього буде проведений тренінг, нададуть iMac і графік роботи, спланований для комфортного навчання та роботи.

Представник Apple в кампусі. Щоб стати представником компанії у власному університеті, потрібно бути високо мотивованим, молодим лідером. Ідеальним кандидатом вважається лю-

дина, що полюбляє планувати, виступати на презентаціях, є представником різних соціальних груп чи організацій у ЗВО, а також бажає розширити спектр власних дій. Це не просто робота під час навчання, а можливість отримати чудове резюме та досвід.

Тож годі гаяти час, не прогавте можливості!

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

Які зміни у виплаті стипендій для студентів готують у Міносвіти

У Міністерстві освіти та науки України переконані, що потрібно збільшити розмір академічної стипендії, але скоротити кількість студентів, які її отримують. Новопризначена очільниця МОН Ганна Новосад зауважила, що поки відомство немає ніяких готових рішень щодо скорочення стипендій.

«На наступний рік ми точно нічого не змінюємо, оскільки проєкт бюджету вже є, який є. Але підходи необхідно напрацьовувати», – заявила міністерка.

За її словами, зараз Міносвіти вивчає витрати на стипендії студентам. Далі чиновники планують здійснити аналіз і

вже тоді можуть бути ухвалені управлінські рішення.

«Академічна стипендія має бути чимось, що складніше отримати, але вона має бути більшою», – наголосила

Новосад.

Яка система стипендій наразі діє в Україні?

В Україні 45% студентів отримують академічні стипендії, а це близько 300 тисяч студентів. Найменша стипендія становить 490 гривень, а найбільша – майже 3 тисячі гривень.

Академічна стипендія призначається за рейтинговою системою. Вона визначається після сесії, виходячи з успішності студентів за останній навчальний семестр. Виняток становлять першокурсники, яким до першої сесії стипендія призначається і виплачується за рейтингом, сформованим на підставі конкурсного бала ЗНО.

Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили

Університет – це не лише можливість здобути вищу освіту! Секція з футболу

Незважаючи на те, що здобуття вищої освіти є головною метою навчання в університеті, це не єдине заняття в вузі. За бажанням університет може стати гарним стартом для самореалізації людини, адже обмежуватись знаннями лише в одній галузі неможливо. Одним із шляхів самореалізації може стати захоплення спортом.

Секція з футболу

Наразі на базі ЧНУ ім. Петра Могили сформована сильна команда з футболу, яка неодноразово посідала

призові місця. Є постійним учасником обласних, всеукраїнських та європейських змагань. Секція з футболу і футзалу одна із наймасовіших спортивних секцій в університеті.

Короткий історичний екскурс

Секція з футболу була заснована у 1996 році та є однією з найперших у Могилянці. Вже в перший рік була сформована університетська команда, яка брала участь в обласних та міських змаганнях. З того часу почала активно діяти та розвиватись.

Сфера діяльності та загальні відомості

Більшість студентів, що відвідують секцію з футболу та футзалу, навчаються на факультеті фізичного виховання та спорту. Однак до секції у Могилянці може приєднатись кожен студент з будь-якої спеціальності. Адже вона розрахована на студентів з різним рівнем підготовки. Ті, хто має здібності, потрапляють до команди, а інші можуть просто приходити та займатись футболом, доки рівень підготовки не зросте.

• Корисно студенту

За проведення занять у секції відповідає Кураса Геннадій Олександрович, старший викладач кафедри спортивних дисциплін Факультету фізичного виховання та спорту ЧНУ ім. Петра Могили, якому допомагає Димов Кирило Вікторович, викладач кафедри веслування Факультету фізичного виховання та спорту ЧНУ ім. Петра Могили.

Футбол – доволі популярний вид

спорту, тому щороку до ЧНУ ім. Петра Могили вступає велика кількість футболістів – до 30 осіб. Багато учасників секції приходять зі СДЮСШОР «Миколаїв», бо продовжують навчання в Могилянці. Зазвичай щороку проводиться відбір до головної команди, яка відстоює честь Могилянки.

Заняття у секції з футболу та футзалу проходять за розкладом.

Команда

Команда Могилянки з футболу сформована у 1996 році.

На сьогодні команда з футзалу та футболу серед студентів є найсильнішою в Миколаївській області. Протягом багатьох років команди посідають перші місця серед ЗВО Миколаївщини як з футзалу, так і з футболу.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

• Цікаво про

6 порад від спікерів TEDxYouth Kyiv «Як не опускати руки»

Коли день починається з проливого чаю та йде шкереберть, ввечері опускаються руки. Невдалий день може бути у кожного. Але це не привід для поганого та пригніченого настрою. Спікери TEDxYouth Kyiv створили 6 порад «Як не опускати руки».

1) Знайдіть місце, куди приємно повертатись ввечері

У швидкоплинному житті, де весь час щось змінюється, важливо мати щось стале. Тож дім – не лише приміщення, а й Ваше оточення. Обравши місце та людей, до яких приємно повертатись, ви зможете зберегти внутрішній спокій та не опускати руки.

2) Час від часу звіряйтесь зі своїми внутрішніми бажаннями

Відчуття правильного налаштування необхідне кожному, щоб зрозуміти: чи правильним шляхом Ви йдете або потрібно щось змінювати? Тільки Ви

визначаєте, що саме потрібно для щастя.

3) Не уникайте складних чи незручних розмов

Складні та незручні розмови потрібні, щоб не втратити дійсно важливих людей. Не бійтесь почати бесіду зі своїм другом про те, що він витрачає купу часу на гаджети чи постійно скаржиться на життя. Метою складних розмов є мотивація близької людини до розвитку і бажання покращити ваші стосунки.

4) Робіть свою справу та не забувайте про соціально важливі теми

Справа, яка Вам до душі не може йти осторонь від проблем які турбують суспільство. Можна займатись своєю справою і водночас порушувати важливі питання: і Вам приємно, і для інших корисно.

5) Будь-яку справу робіть з повною віддачею, а коли не можете –

не робіть взагалі

Як би змінилося життя кожного з нас, якби ми питали себе: як я можу прожити цей момент на 100%? Правило ста відсотків дозволяє збільшувати якість прожитого досвіду. Саме якісний та унікальний досвід визначає соціальне дорослішання та дозволяє не опускати руки.

6) Вивчай історію, особливо власну!

Для того, щоб зрозуміти себе, потрібно весь час аналізувати події, що трапились із Вами. Навіть, якщо вони демонструють негативні сторони. Для цього близько спілкуйтесь з рідними, які пам'ятають і бачили Вас у різних ситуаціях. А ще будьте критичним до себе і робіть записи в щоденнику чи телефоні, щоб не пропустити нічого важливого з власного життя.

**Прес-центр ЧНУ
ім. Петра Могили**

Подорож за освітньою програмою до Болгарії

Якщо ви тільки вступили до Університету чи вже деякий час навчаєтесь, але маєте сумніви щодо подорожей за освітніми програмами разом з викладачами та іншими студентами, ця стаття саме для вас. Освітні програми – це не тільки добре організований тур з елементами навчання, але й чудовий шанс відпочити та набратись незабутніх вражень. І зараз ми розповімо про одну з багатьох програм, які може запропонувати ЧНУ ім. Петра Могили – подорож до Болгарії.

Програма націлена на ознайомлення з культурою Болгарії, болгарсь-

кою мовою та історією. Її засновано Міністерством Освіти Болгарії, а реалізується вона на базі Габровського технічного університету.

Переїдемо до найцікавішого! Подорож автобусом тривала приблизно вісімнадцять годин – чотири прикордонних пункти та нічний переїзд. Все пройшло набагато краще, ніж звучить, тим паче у гарній компанії зі студентами нашого та інших університетів.

Двадцять третє липня, сьома ранку, нас привітно зустрічає персонал студентського гуртожитку Сірмані, корпус номер три. Від навколишніх

пейзажів Габрово перехоплює подих, гірське повітря таке незвичне та легке. Одразу ж після заселення ми відправились на оглядову екскурсію містом. Габровці славляться своїм специфічним гумором, а саме місто стоїть на обох берегах величній Янтри. Люди навколо привітні та усміхнені, з великим подивом дивляться на туристів, адже Габрово – невеличке містечко, хоча і знаходиться в центрі Болгарії.

Готуйтеся багато ходити, аби дістатись центру необхідно пройти неабиякий довгенький шлях, проте краса місцевих лісів не перестане вас дивувати

• Цікаво про

кожного разу. Біля гуртожитку невеличка лісиста зона з великою кількістю доріжок, стежок та проходів, які можуть привести вас у цікаві місця. Так ми знайшли джерело питної води прямісінько в лісі.

Двадцять четверте липня, дощить, пів на сьому. Ми вирушаємо до величного міста Пловдив. Дорога займає приблизно дві години, є можливість подрімати в автобусі. Життя у Пловдиві не переривалося майже вісім тисячоліть, що робить його історію надзвичайно багатою та цікавою. Місто старше за Рим, Афіни, Карфаген і Константинополь; має свій Колізей та було сучасником стародавньої Трої. Після екскурсії ми мали можливість дослідити Пловдив самостійно і зійшли на вузькі вулички старого міста.

Двадцять п'яте липня. Ми відвідали Габровський технічний університет, де за допомогою місцевого викладача мали змогу ознайомитися з основами болгарської мови та історії. Після обіду екскурсія до Соколовського монастиря – монастир жіночий, знаходиться недалеко від Габрово, біля Соколової печери. Тут відкривається чудовий гірський пейзаж, квітучі сади та цілюще джерело (принаймні, так місцеві кажуть). У монастирі панує тиша та спокій, розмовляти взагалі не хотілося.

Двадцять шосте липня, ранній переїзд, на вихідні ми прощаємося

з Габрово й на уїкенд їдемо до південної частини Болгарії. Майже біля кордону з Грецією розташовується спекотне місто Санданськ. Славиться воно своїми лікувальними джерелами та басейними комплексами. Проте, на шляху до Санданська, ми зупинились у Рильському монастирі – найбільшому чоловічому монастирі.

Вечоріло, ми нарешті потрапили до Санданська. Місто відрізняється від Габрово: тут спекотніше, більше молоді ходять вулицями міста й ніхто не дивується туристам. До речі, більшість пересічних болгар середнього віку не розуміють російську та англійську мови.

Двадцять сьоме липня, неймовірна спека, ми направляємося до майже казкового місця. Містечко Рупіте, поблизу Санданська, стало місцем поховання відомої болгарської провісниці – Ванги. Тут розташовані її храм, музей, паркова зона із цілющими озерами, невеличким зоопарком, бамбуковим та фруктовим садом. Від перебування тут дійсно перехоплює подих. Храм Ванги «Света Петка Българска» виконано у доволі незвичному стилі, адже її віровчення не було визнано канонічним. Храмом займався архітектор Светелін Русев, який пізніше і оздобив храм незвичним, трохи лякаючим розписом. По обіді ми повернулись до Санданська та у вільний час все ж таки потрапили до славнозвісних цілющих джерел, які входили до міського басейного комплексу. Два басейни, один з дуже холодною водою, а інший із цілющою гірською водою температурою приблизно 78-80 градусів.

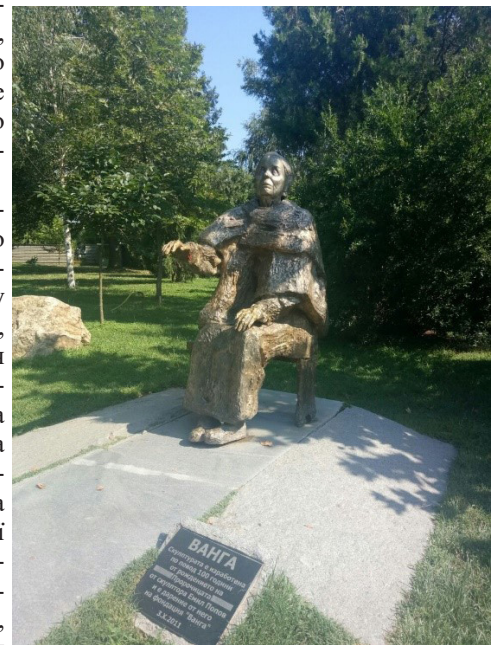
Двадцять восьмого липня ми залишаємо сонячне місто та вирушаємо у столицю Болгарії – Софію, найбільше місто країни. Оразу опиняємося у цікавій історичній локації – міст Левів, по чотирьох краях якого знаходяться чотири статуї левів. Вийшовши з вузького провулка, ми опиняємося на відкритій місцині та око натрапляє на величну споруду. Кафедральний собор Олександра Невського – сучасна резиденція Патріарха Православної церкви Болгарії і головна християнська пам'ятка Софії. Храм займає центральну частину величезної площі, названої іменем давньоруського князя

і великого полководця. Це найбільший православний собор на Балканах після сербського (Белград).

Тридцять перше липня обіцяло бути дуже цікавим, оскільки з самого ранку ми вирушаємо у неймовірне місце – столицю Другого Болгарського Царства, Велико Тирново. Дуже гарне історичне місто приваблює своєю природою, естетикою споруд та географічним розташуванням. У минулому велична столиця знаходиться у долині річки Янтри на декількох пагорбах, через які водойма змушена робити петлі.

Головна визначна пам'ятка міста Велико Тирново – стародавня неприступна фортеця Царевец, де жили царі, патріархи та знатні феодалі; це велика територія, стародавні мури, залишки будівель, мальовничі види на помаранчеві дахи житлових будівель та зелені пагорби хвилястих гір; це можливість пройтися стародавніми дорогами та здійснити подорож у часі. А найголовніше – це шанс відчутти схожі емоції на ті, що відчували люди, які вирішили завітати до царя тисячоліття тому.

Першого серпня ми досліджували наше місце перебування, центр Болгарії – Габрово, а саме його найвідоміший музей – музей Гумору та Сатири. Величезна будівля недалеко від центру міста, біля якої побудовано різноманітні інсталяції та статуї, являє собою експозицію

• Цікаво про

позицію традиційного місцевого гумористичного мистецтва та містить різні плакати, фотографії, картини, скульптури і записи словесного гумору. Музей має чотири широкі поверхи, але лише один з них (перший) присвячено саме габровським жартам. Перше враження неоднозначне: габровський гумор виявився вельми специфічним, направленим саме на висміювання вад та шкідливих звичок місцевого населення. На другому поверсі можна побачити металеву статую кота без хвоста – символ Габрово та його гумору.

Друге серпня, один день перед від'їздом з Болгарії, остання лекція в університеті та урочисте вручення сертифікатів про навчально-культурне стажування у Технічному універси-

теті міста Габрово. Остання екскурсія містила справжнє випробування. Цього дня ми мали підкорити легендарну вершину під назвою Шипка, шлях до якої складався з 890 сходинок, щоб відвідати Пам'ятник Свободи. Випробування було не з легких, але десять днів екскурсій та відвідувань різних міст, багато з яких знаходились у гірській місцевості, все ж таки стали нам у пригоді. Та й що тут казати, це дійсно варте того – гірська вершина з чистим прохолодним повітрям, яка знаходиться вище білих пухнастих хмар, начебто вчить нас, що таке справжня свобода, і це не випадково. Пам'ятник Свободи є меморіалом в пам'ять полеглих за визволення Болгарії під час оборони перевалу Шипка в російсько-турецькій

війні 1877-78 років. Монумент розташований на піку Столетова, який до речі знаходиться на висоті 1523 м над рівнем моря. Його відкрито в 1934 році та побудовано на пожертвування болгарського народу. Монумент символізує перемогу над османськими військами.

Останній день промайнув так же цікаво та насичено, як і весь час перебування в Болгарії. Ми отримали величезну кількість незабутніх вражень, неоціненний досвід та неабиякі знання. Якось сумно, що все закінчилося, але ми знали, що попереду нас ще чекають нові країни та незвичайні подорожі.

Анастасія Чулкова,
Ксенія Василенко

Цирк – розвага чи знуцання?

Ви ніколи не знайдете офіційну та достовірну статистику смертності тварин у цирках. Цікаво, чому так? Адже це трапляється дуже часто з різних причин. А найчастіше – через жорстоке поводження з тваринами. В інтернеті можна знайти багато таких випадків, але жоден власник цирку не візьме на себе відповідальність за те, що відбувається.

Чи знаєте ви, яким чином ведмедів вчать «кумедно» танцювати? Їх ставлять на нагрітий лист заліза і вмикають музику – тварина починає стрибати від болю. Таким чином виробляють умовний рефлекс і після дресування ведмідь повторює цю поведінку, коли чує знайомі звуки. Для того, щоб тварини виконували трюки, дресувальники застосовують грубу силу. Звірів б'ють, прив'язують, позбавляють їжі, використовують електрощокери.

А чи замислювалися ви, яким чином усі дикі тварини потрапляють до цирку? На замовлення самих власників, мисливці ловлять тварин й, скоріш за все, це будуть дитинчата.

Дорослих тварин дресувати важко, а то й неможливо. Саме тому малюків забирають від мам та віддають «на поталу» і втіху людям. Дуже часто цих маленьких звірят перевозять контрабандою, через що ті гинуть.

Свято цирку все ще здається радисним? Адже дітям так подобається дивитися на диких звірів! Аж ніяк. Діти перестають сприймати тварин як живе створіння, здатне відчувати й жити без

голографічних тварин. Використання голографічних образів дозволяє творцям виходити за рамки звичної реальності. Так, на арені з'являються гігантські риби, а голографічні слони виконують трюки, які ні за що не змогли б виконати реальні тварини. Це дивовижно принаймні тому, що не зважаючи на те, де ви сидите, тварини будуть бігати та стрибати перед вами, чи це буде останній ряд, чи перший – неважливо. Уявіть собі коней, які пробігають прямо перед вами! Таке видовище може здивувати куди сильніше, ніж тигр, який стрибає через кільце вогню.

У Китаї ви ніколи не побачите звірів у цирку, адже для китайців це, перш за все, театр – місце, де люди показують трюки та фокуси. Особливо у них цінується акробатика.

Україна вирішила не відставати від корисної моди. З березня цього року в Києві заборонено використовувати

тварин для виступів у цирку. Такі правила з успіхом починають поширюватися в інших містах країни. Нехай впровадити цей закон в Україні відразу вкрай важко, але це ж тільки маленький крок до великих рішень.

Тетяна Ткаченко

наказів. Для несформованої психіки дитини тварини – це іграшки, з ними можна поводитися жорстоко.

Весь світ на шляху до відмови від тварин в цирках. Адже весело може бути й без екзотичних звірів в ланцюгах. Наприклад, у німецькому цирку «Roncalli» віднедавна використовують

Збережися зараз. Далі чити не працюють

Battlefield, GTA, Counter-Strike, Dota 2, Destiny, Fortnite... Продовжувати? Навіть я, людина, яка грає за все життя лише один раз в Need for Speed, знаю ці назви, ще десяток зверху можу накинути. Не поспішайте дивуватися моїй обізнаності. Немає різниці, граєш ти чи ні, середовище все одно волею-неволею зробить тебе компетентним навіть у геймерських питаннях.

Здавалося б, збираєшся на побачення, уявляєш, що за чашечкою ароматної кави ви обговорите весь доробок інтимної лірики Павла Тичини, подискутуєте стосовно толерантного ставлення до безпритульних, які сидять на зупинці напроти, кінець кінцем обговорите якість доріг, якими він буде тебе проводити ввечері. А що ж виходить насправді? Сидиш, гіпноотично розмішуєш цукор в чашці, якого вже хвилин п'ятнадцять немає, і слухаєш, періодично вставляючи «угу», безперервну емоційну розповідь про те, як твого співрозмовника нудить від додаткового платного контенту, донату і як важко грати з читерами. Це ж треба було спитати «чим любиш займатися?».

Так, комп'ютерні ігри вдарили по найвразливішій ланці суспільства – дітях, які потім закінчують школу, складають ЗНО, обирають ЧНУ ім. Петра Могили, ходять з тобою на побачення, одружуються, і при цьому продовжують підтримувати свій рейтинг, наприклад, в танчиках, упродовж років. «У чому ж тоді полягає пробле-

ма?», – питаєте ви, якщо й так усе досить непогано складається. Нічого ж не трапиться виняткового, якщо «ну я ще трооошки посиджу з тімейтами». Як би це патетично і голосливо не прозвучало, але деколи від того, наскільки «трооошки» ти зависнеш в іграх, залежить твоє життя.

1) Колись: ти школяр. Увесь вечір грав, не підготувався до контрольної – маєш двійку й отримуваш законний «наганяй» від батьків;

2) Зараз: ти студент. На носі іспити, курсові, а тебе далеко не Word хвилює на робочому столі комп'ютера. Наслід-

тепер ви разом граєте в CS-Go до ночі.

По-друге, не тільки відповідна компанія формує смаки та вподобання першокурсника. Самостійне студентське життя – випробовування, що лягає тяжким пластом на плечі неокріплого першачка. Це час спокус та пріоритетів, після виставлення яких, цей період частіш за все стає точкою невідворотності в майбутньому. Річ у тім, що коли поруч з тобою мама, яка може в будь-яку хвилину забрати шнур від комп'ютера або вимкнути роутер, ти апіорі не будеш днями-ночами сидіти з тімейтами. Батьки якось стримують це безмежне бажання зависати в віртуальній реальності. А коли ти починаєш жити окремо? Якщо твоє бажання грати постійно стримувалось репресивними діями батьків, то, очевидно, що не конспекти ти будеш писати, якщо в тебе є комп, вільний доступ до інтернету і відсутність контролю. Як там пари? Тримайте мене семеро!

Я не закликаю вас, хлопці та дівчата, покинути сьогодні ж свої акаунти в Blizzard та Discord і перестати грати.

Це неможливо. Лише пам'ятайте про те, що віртуальний час не дорівнює реальному. Студентські роки вважають найпрекраснішою порою в житті, адже це час нашої молодості! Пора незалежності, відповідальності, свободи та кохання. Ловіть цю прекрасну можливість – жити. Дозуйте час, проведений за комп'ютерними іграми. Збережися зараз. Далі чити не працюють.

Вікторія Козоріз

ки можуть бути різними, але найгірший – відрахування.

Проблема дійсно масштабна, вона вірусно поглинає все більше і більше нової молоді крові. Особливо це стосується першокурсників. Чому так відбувається? По-перше, їхні смаки можуть сформуватися під впливом нових друзів. Припустімо, вас поселили в кімнату до сусіда-геймера чи сусідки-геймерки. Ви потоваришували, вам сподобалася гра, в яку він/вона грає, і

Газета «Вігант».

Точка зору авторів може не співпадати з позицією редакції і засновника.

Адреса редакції: м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10.

E-mail: studvagrant@gmail.com

Web: www.chmnu.edu.ua

Газета видається з 1997 року.

Виходить раз на місяць. Публікації друкуються мовами оригіналу.

Об'єм 2 ум. др. аркуша

Свідоцтво про реєстрацію МК № 478 від 19.10.2005 р.

Головний редактор: Наталія Засядько.

Редакційна колегія: Вікторія Дорошко, Юлія Авраменко, Валентин Молдован, Вікторія Єрмолова, Оксана Орсач, Анастасія Чулкова, Ксенія Василенко, Тетяна Ткаченко, Вікторія Козоріз.

Дизайн і верстка: Анна Недвиженко.

Відповідальна за випуск: Ірина Білоус.

Надруковано в КП «Миколаївська обласна друкарня»

Адреса: вул. Георгія Гонгадзе (Паризької Комуни), 3.

Наклад 1 000 екз. Замовлення № _____

Підписано до друку 29.10.2019